

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

300 joves apòstols

Els 300 joves pelegrins de la nostra diòcesi inicien avui el viatge de tornada a casa, als diferents llocs de la nostra geografia diocesana. Per a nosaltres ha estat una experiència molt enriquidora en tots els sentits, una experiència de recerca, d'encontre amb Déu, de conversió, que ens ha ajudat a resseguir els camins de la pregària, del compartir, de la humilitat, de la reconciliació.

Durant aquests dies m'ha vingut a la memòria aquell famós pelegrinatge de 70.000 joves de l'Acció Catòlica a Santiago de Compostel·la que va culminar els dies 28 i 29 d'agost de 1948. Han passat 71 anys. Hi varen participar 700 pelegrins mallorquins. En tornar a Mallorca varen tenir una rebuda multitudinària. Mn. Sebastià Gayà, consiliari diocesà, va adreçar unes paraules des del balcó de l'ajuntament de Palma de Mallorca i va fer un resum que sintetitzava al mateix temps el sentit del pelegrinatge i la projecció de futur: «Vàrem anar a Santiago 700 pelegrins. En tornem 700 apòstols per a iniciar la marxa de la conquesta sobre el jovent.»

Nosaltres som conscients de les dificultats del moment present, però encara som més conscients que la iniciativa no és nostra sinó que és el Senyor qui ens envia; per això portem a la pràctica la missió des de la confiança absoluta en Ell, des d'una actitud d'esperança en qualsevol situació, perquè Jesucrist ressuscitat és el Senyor de la vida i de la història i és present en l'Església: «Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

A la nostra època hem d'evangelitzar els anomenats «mil·lennials», la generació nascuda entre l'any 1980 i l'any 2000, que es caracteritzen entre altres coses per ésser 100% digitals i amants de la tecnologia. Ells es preparen professionalment al màxim i busquen

l'especialització; són inconformistes i poden aconseguir qualsevol cosa que es proposin; el seu objectiu en la vida és conèixer i experimentar més que no pas acumular riquesa; i, per últim, no els agraden massa els compromisos definitius i prefereixen gaudir de la vida i experimentar en els millors anys de joventut, deixant per a més endavant els compromisos.

Però la majoria dels nostres joves pelegrins pertanyen a la generació anomenada «centennial», els nascuts a partir de l'inici del nou mil·lenni. Ells són els primers «nadius digitals», els qui han viscut amb Internet des de molt aviat, els qui no saben què és un món sense tecnologies digitals avançades. Han nascut i crescut amb un *smartphone* o una *tablet* sota el braç; són autodidactes, creatius i estan sobreexposats a la informació; prefereixen projectes d'aprenentatge vocacional més que no pas la clàssica educació formal; més que tenir un treball fix, el que desitgen és tenir una feina adient a la seva personalitat,

i tenir oportunitats de creixement professional per tal d'assolir els seus objectius.

Vàrem anar a Santiago com a pelegrins i tornem com apòstols dels nostres companys, evangelitzadors en els nostres ambients. En contemplar aquest maremàgnum de noves tecnologies, podríem caure en el desconcert i sentir-nos una mica perduts a l'hora d'afrontar aquests nous reptes en el nostre apostolat. Ara bé, no tinc cap dubte que els nostres amics «mil·lennials» i «centennials» en el fons del seu cor i de la seva vida no són molt diferents dels joves de totes les èpoques, i que tard o d'hora confessaran el mateix que sant Agustí: «Ens heu fet per a vós, Senyor, i el nostre cor està inquiet fins que no descansi en vós». Ens tocarà sortir al seu encontre, anunciar-los la Bona Nova amb entusiasme i paciència, amb generositat i alegria, amb pedagogia i amor, inspirant-nos en l'apòstol sant Pau que en segle I de la nostra era deia: «m'he fet tot amb tots, per guanyar-ne alguns, sigui com sigui» (1Cor 9,22).

ENTREVISTA

Servei a Terra Santa

ENRIC MAS

L'advocat barceloní Enric Mas ha estat nomenat el nou vice-governador general de l'Orde del Sant Sepulcre per Llatinoamèrica. Després de gairebé set anys com a lloctinent de l'Orde a Espanya oriental, el cardenal Edwin O'Brien li ha concedit la Palma d'Or de Jerusalem i l'ha nomenat lloctinent d'Honor. Aquest Orde ha rebut, del Sant Pare, la missió especial de reforçar la pràctica de la vida cristiana entre els seus membres i d'ajudar al manteniment de la presència cristiana a Terra Santa, en especial de cobrir gran part de les despeses del Patriarcat Llatí de Jerusalem.

Quines responsabilitats tindreu com a vice-governador?

En els països en els quals l'Orde encara no està implantat, dur a terme la creació de noves lloctinències comptant amb l'acord de la jerarquia episcopal local i localitzant persones del propi país que siguin el nucli d'origen de la seva expansió. A països que ja en tenen, donar-los suport, ajudar-los a créixer i mostrar-los la proximitat dels òrgans centrals de l'Orde.

Com es troben els cristians a Terra Santa?

Són una minoria sota diverses pressions com a conseqüència dels conflictes i els enfrontaments, actuals i latents, entre diverses comunitats alienes. Però precisament per això poden actuar com un element de reconciliació per a la regió. Ens calen en aquelles terres, que són l'origen de la nostra religió i de l'Església, comunitats cristianes vives que donin testimoni, no simples santuaris sense cap vida espiritual ni comunitària.

Per què vau ingressar a l'Orde?

Arran d'un pelegrinatge d'un grup de famílies a Terra Santa, el cardenal Martínez Sistach em va proposar d'entrar a l'Orde. Compartia ideals amb l'orde i vaig decidir ingressar-hi. A l'Església hi ha molts serveis compromesos, i aquest n'és un, en el qual crec que hi encaixo. És important que tots estiguem en disposició de servei.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Qui fa la festa?

Acaba el juliol. Un bon nombre de nois i noies han fet de monitors a colònies o de caps en campaments escoltes, i també en d'altres activitats educatives de diverses institucions o de moviments cristians. Molts són fills de pares que també n'havien estat. Un grup de monitors comentava l'experiència personal viscuda, referint-la a la dels pares. Una de les monitores deia que el seu pare, arran del fet que a la colònia de la filla havien portat una banda —retribuïda econòmicament— per animar la festa de final de colònia dels adolescents, li havia comentat: «El nostre temps ha convertit la festa en espectacle. Allò que era sentit i celebració del sentit ha esdevingut només consum, només acció buida. La participació, que era condició fonamental de la festa, es limita a l'exercici de la condició d'espectadors». Espectadors, protagonistes, sentit de la festa... el diàleg estava encetat.

Aquesta constatació que ha fet el pare, antic monitor, és un autèntic repte per a les entitats d'educació en el lleure. El temps lliure és l'espai privilegiat per redescobrir la festa i per superar-ne el sentit, per redescobrir el valor del protagonisme i la joia de la feina personal ben feta. Quan a l'esplai parlem de

l'educació d'actituds estem fent camí en aquesta recerca del sentit. El que ha de caracteritzar l'educació en el lleure no és el desenvolupament d'unes activitats determinades sinó el sentit que podem atorgar a la vivència, a l'experiència d'un temps lliure diferent.

Aquesta atenció al problema del sentit és cabdal. Viure els moments, les activitats, les decisions, les accions a fons i amb autenticitat és un projecte educatiu imprescindible, en aquests moments, per al lleure. Aquest esperit cal que hi sigui present com a estil d'actuació i també com a reflexió de fons que ha de traduir-se en actituds concretes. Descobrir i conèixer qui som, què fem, on ho fem i per què ho fem és una manera d'engrandir i aprofundir aquest vincle que ens uneix.

La tasca educativa se sosté en la fidelitat a unes opcions, però també en la fidelitat entre persones. I en les entitats eclesials, també en la fidelitat a Jesús. «Constants també en l'honestat, el coneixement, la paciència, la bondat, la presència de l'Esperit Sant, l'amor no fingit» (2Co 6,6). L'acció educativa en el lleure és una ocasió per refermar fidelitats i per ser protagonistes, no espectadors, d'una festa plena de sentit!

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Reyes Callís y los grandes quemados

La barcelonesa **Reyes Callís**, diplomada en enfermeria, religiosa del Sagrado Corazón de Jesús, gestionó más de 30 años un centro de asistencia para **grandes quemados** en Samalut, a 250 km de El Cairo (Egipto). Musulmanes y cristianos iban al **dispensario**. En unos años, pasaron de **40 visitas** a atender a **250 quemados** por día.

La entrevisté para **Radio Barcelona**, en el programa «**Valors Humans. Objectiu l'home**», que se emite los domingos, en O.M. 666, de 22 a 23 h.

Reyes nos decía: «Los **quemados** eran resultado de peleas en las que se tiraba fuego al contrincante, o bien den-

tro de las *jaimas* en que niños —de 3 a 4 años— corrían por el interior de las mismas, donde estaba el fuego, con una olla de agua hirviendo. Un golpe y las quemaduras...

»Era una necesidad del país, curarlos. Venían de Egipto y de Libia. Nuestro secreto: una pomada elaborada con **aloe vera**, **vaselina** y **antibióticos**. Así se han curado miles de quemados. Si no mejoran, los derivamos a un hospital de Asiut, para someterse a un injerto de piel. También gestionamos un centro de **discapacitados** en nuestra casa-convento.»

¡Benditas Hermanas! ¡Gracias!

Lectures de la missa diària i santoral

29. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24.30-44 / Sl 105 / Jn 11,19-27 (o bé: Lc 10, 38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners. Sant Adam, el primer humà; sant Fèlix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dimarts [Ex 33,7-11;34, 4b-9.28 / Sl 102 / Mt 13,36-43]. Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església. Màrtirs de Sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936). Sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. □ Dimecres [Ex 34,29-35 / Sl 98 / Mt 13,44-46]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev., basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. □ Dijous [Ex 40,14-19.32-36 / Sl 83 / Mt 13,47-53]. Sant Alfons-Maria de Liguori (Nàpols, 1696-Pagani, 1787), bisbe de Goti i dr. de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes. Sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà. Santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Divendres [Lv 23,1.4-11. 15-16.27.34b-37 / Sl 80 / Mt 13,54-58]. Sant Eusebi de Vercel·li (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere-Juliana Eymard (1811-1868), prev. de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins. Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dissabte [Lv 25,1.8-17 / Sl 66 / Mt 14,1-12]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixebra de Pau a Filipis (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

4. ■ † Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Coh 1,2;2,21-23 / Sl 94 / Col 3, 1-5.9-11 / Lc 12,13-21]. Sant Joan-Maria Vianney (1786-1849), prevere, rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia. Santa Perpètua, mare de família romana

Intencions del Sant Pare per al mes d'agost

Perquè les famílies, gràcies a una vida d'oració i d'amor, esdevinguin *laboratoris d'humanització*.

DIUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho». Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor.

Llavors Abraham s'acostà i digué: «¿De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. ¿Els faríeu desaparèixer? ¿No perdonareu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! ¿Fer morir el just amb el culpable? ¿Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, ¿us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població». Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Suposem que per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, ¿destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos». Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta». Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta». Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta». Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta». Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint». Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint». Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu». Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu».

Salm responsorial (137)

R. *Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant el santuari. R.

Enalteixo el vostre nom, / perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meva ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, / mentre que els altius, els esguarda de lluny. / Si passo entre perills, em guarda la vida, / detureu amb la mà l'enemic. / La vostra dreta em salva. R.

Que el Senyor continuï afavorint-me. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles». Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació».

Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. ¿Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoïnis; la porta ja és tançada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca, li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, ¿qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, ¿qui de vosaltres li donaria un escorpí? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui li hi demanen».

Lectura del libro del Gènesis (Gén 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «El clamor contra Sodoma y Gomorra es fuerte y su pecado es grave: voy a bajar, a ver si realmente sus acciones responden a la queja llegada a mí; y si no, lo sabré». Los hombres se volvieron de allí y se dirigieron a Sodoma, mientras Abrahán seguía en pie ante el Señor.

Abrahán se acercó y le dijo: «¿Es que vas a destruir al inocente con el culpable? Si hay cincuenta inocentes en la ciudad, ¿los destruirás y no perdonarás el lugar por los cincuenta inocentes que hay en él? ¡Lejos de ti tal cosa!, matar al inocente con el culpable, de modo que la suerte del inocente sea como la del culpable; ¡lejos de ti! El juez de toda la tierra, ¿no hará justicia?». El Señor contestó: «Si encuentro en la ciudad de Sodoma cincuenta inocentes, perdonaré a toda la ciudad en atención a ellos». Abrahán respondió: «¡Me he atrevido a hablar a mi Señor, yo que soy polvo y ceniza! Y si faltan cinco para el número de cincuenta inocentes, ¿destruirás, por cinco, toda la ciudad?». Respondió el Señor: «No la destruiré, si es que encuentro allí cuarenta y cinco». Abrahán insistió: «Quizá no se encuentren más que cuarenta». Él dijo: «En atención a los cuarenta, no lo haré». Abrahán siguió hablando: «Que no se enfade mi Señor si sigo hablando. ¿Y si se encuentran treinta?». Él contestó: «No lo haré, si encuentro allí treinta». Insistió Abrahán: «Ya que me he atrevido a hablar a mi Señor, ¿y si se encuentran allí veinte?». Respondió el Señor: «En atención a los veinte, no la destruiré». Abrahán continuó: «Que no se enfade mi Señor si hablo una vez más: ¿Y si se encuentran diez?». Contestó el Señor: «En atención a los diez, no la destruiré».

Salmo responsorial (137)

R. *Cuando te invoqué, me escuchaste, Señor.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón, / porque escuchaste las palabras de mi boca; / delante de los ángeles tañeré para ti; / me postraré hacia tu santuario. R.

Daré gracias a tu nombre: / por tu misericordia y tu lealtad, / porque tu promesa supera tu fama. / Cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor en mi alma. R.

El Señor es sublime, se fija en el humilde, / y de lejos conoce al soberbio. / Cuando camino entre peligros, me conservas la vida; / extiendes tu mano contra la ira de mi enemigo. R.

Tu derecha me salva. / El Señor completará sus favores conmigo. / Señor, tu misericordia es eterna, / no abandones la obra de tus manos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos:

Por el bautismo fuisteis sepultados con Cristo y habéis resucitado con él, por la fe en la fuerza de Dios que lo resucitó de los muertos. Y a vosotros, que estabais muertos por vuestros pecados y la incircuncisión de vuestra carne, os vivificó con él. Canceló la nota de cargo que nos condenaba con sus cláusulas contrarias a nosotros; la quitó de en medio, clavándola en la cruz.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Una vez que estaba Jesús orando en cierto lugar, cuando terminó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis, decid: "Padre, santificado sea tu nombre, venga tu reino, danos cada día nuestro pan cotidiano, perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en tentación"». Y les dijo: «Suponed que alguno de vosotros tiene un amigo, y viene durante la medianoche y le dice: "Amigo, préstame tres panes, pues uno de mis amigos ha venido de viaje y no tengo nada que ofrecerle"; y, desde dentro, aquel le responde: "No me molestes; la puerta ya está cerrada; mis niños y yo estamos acostados; no puedo levantarme para dártelos"; os digo que, si no se levanta y se los da por ser amigo suyo, al menos por su importunidad se levantará y le dará cuanto necesite. Pues yo os digo a vosotros: Pedid y se os dará, buscad y hallaréis, llamad y se os abrirá; porque todo el que pide recibe, y el que busca halla, y al que llama se le abre. ¿Qué padre entre vosotros, si su hijo le pide un pez, le dará una serpiente en lugar del pez? ¿O si le pide un huevo, le dará un escorpión? Si vosotros, pues, que sois malos, sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a los que le piden?».

Abbà,
Pare!

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Conclou el tríptic Il·lucà sobre l'articulació de la vida cristiana: Crist ens ha mostrat la importància de ser proactius, en la persona del samarità. Ara bé, cal tenir en compte la prevenció que Crist ens fa en les persones de Marta i Maria, segons la qual, una acció desproveïda d'espiritualitat significaria esdevenir com allò que ja va dir sant Pau. Ell va entonar un himne a la caritat de Crist i va recordar que, sense amor, som «un címbal estrident» (1Co 13,1).

Avui, l'Evangeli ens convida que no caiguem en estridències: acció i espiritualitat s'harmonitzen gràcies a la virtut santa de la caritat del Senyor. I és en la relació personal d'amistat amb el Pare celestial com la podem viure. D'ací ve la importància de la pregària.

Pregar no consisteix només a pronunciar paraules. És una dimensió essencial de la nostra vida que té moltes maneres d'expressar-se i de viure-la. De vegades serà amb paraules; de vegades serà amb silenci solidari amb el sofriment del proïsme; de vegades serà amb fórmules tipificades per l'Església. Però tot això sempre animat per l'Esperit Sant, l'actor i l'aliment de la nostra acció i la nostra contemplació.

Si Crist ens ha lliurat el Pare nostre és, precisament, perquè nodrim la nostra vida interior i orientem de forma adient la nostra vida exterior. L'amor de Déu ens mou a la pregària i a ordenar els nostres actes a la glòria de Déu i a l'auxili dels altres.

Demaneu al Senyor la gràcia de pregar i viure el Pare nostre a la manera de Jesucrist, que ens va alligonar amb la seva doctrina i ens va redimir per la seva Passió. Que no siguin paraules buides, les nostres, sinó plenes de la vida de l'Esperit Sant.

VIDA DIOCESANA

Notícies

Conferència del Sr. Bisbe a les Jornades de Formació de la Unió Apostòlica del Clergat. El dimarts 2 de juliol, a la Casa de la Sagrada Família de Vallvidrera, Mons. Saiz Meneses va pronunciar la conferència «Nous mètodes pastorals per a la nova evangelització» en el curs de les Jornades de Formació organitzades cada any per la Unió Apostòlica del Clergat a Catalunya.

Mons. Saiz Meneses a Càritas Sabadell. El divendres 5 de juliol, el Sr. Bisbe va presidir la reunió de Càritas Sabadell, que agrupa els dos arxiprestats de la ciutat i de les poblacions veïnes. Va presentar el Sr. Francesc Llloch,

nou Director general de Càritas Diocesana.

Confirmacions al Centre Penitenciari de Joves. El dissabte 6 de juliol, a les 11 h, Mons. Saiz Meneses va administrar el sagrament de la Confirmació a dos joves en el Centre Penitenciari de Joves Quatre Camins a la Roca del Vallès.

Trobada de final de curs del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics. El di-

sabte 6 de juliol, Mons. Saiz Meneses va presidir la darrera reunió del curs del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics que va tenir lloc a Mosqueroles. Els consellers varen visitar el temple i les obres realitzades i compartiren un dinar de germanor.

Mons. Saiz Meneses celebra al Tibidabo. El diumenge 7 de juliol, Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia en el Temple Expiatori del Tibidabo de Barcelona amb motiu del 25è aniversari del Dia de les famílies. En

acabar la celebració es dugué a terme l'acte de consagració de les famílies al Sagrat Cor.

Un centenar d'adolescents participen en una trobada de Confirmació. Entre els dies 8 i 13 de juliol, prop d'un centenar d'adolescents de diverses parròquies han participat en una trobada de Confirmació que ha tingut lloc a Getafe (Madrid). Es tracta dels grups que segueixen el mètode *Edge*. Els han acompanyat diversos preveres diocesans i han compartit experiències amb altres joves de diòcesis espanyoles.

Horari de la Cúria durant el mes d'agost

La Cúria Diocesana estarà oberta cada dimecres de 10 a 13 h.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

300 jóvenes apóstoles

Los 300 jóvenes peregrinos de nuestra diócesis inician hoy el viaje de regreso a casa, a los distintos lugares de nuestra geografía diocesana. Ha sido para todos nosotros una experiencia sumamente enriquecedora en todos los sentidos, una experiencia de búsqueda, de encuentro con Dios, de conversión, de recorrer los caminos de la oración, de compartir, de humildad, de reconciliación.

Durante estos días me ha venido a la memoria aquella famosa peregrinación de 70.000 jóvenes de Acción Católica a Santiago de Compostela que culminó los días 28 y 29 de agosto de 1948. Han pasado ya 71 años. En ella participaron 700 peregrinos mallorquines. Al volver a Mallorca tuvieron un recibimiento multitudinario. Don Sebastián Gayá, el consiliario diocesano, dirigió unas palabras desde los balcones del ayuntamiento de Palma de Mallorca e hizo un resumen que sintetizaba tanto el sentido de la peregrinación como la

proyección de futuro: «Fuimos a Santiago 700 peregrinos. Volvemos 700 apóstoles para iniciar la marcha de la conquista sobre la juventud.»

Nosotros somos conscientes de las dificultades del momento presente, pero somos más conscientes todavía de que la iniciativa no es nuestra, sino que es el Señor quien nos envía; por eso llevamos a cabo la misión desde la confianza absoluta en Él, desde una actitud de esperanza ante cualquier situación, porque Jesucristo resucitado es el Señor de la vida y de la historia y está presente en la Iglesia: «Yo estoy con vosotros todos los días hasta al fin del mundo» (Mt 28,20).

En nuestra época hemos de evangelizar a los denominados «millennials», la generación nacida entre el año 1980 y el año 2000, que se caracterizan, entre otras cosas, por ser 100% digitales y amantes de la tecnología. Ellos procuran prepararse profesionalmente al máximo y buscan la es-

pecialización; son inconformistas y capaces de alcanzar cualquier cosa que se propongan; su objetivo en la vida es conocer y experimentar más que acumular riqueza; y, por último, no les gustan demasiado los compromisos definitivos y prefieren disfrutar de la vida y experimentar en sus mejores años de juventud, dejando para más adelante los compromisos.

Pero nuestros jóvenes peregrinos pertenecen en su mayoría a la generación llamada «centennial», los nacidos a partir del inicio del nuevo milenio. Ellos son los primeros «nativos digitales», los que han vivido con Internet desde edades tempranas, los que no saben lo que es un mundo sin tecnologías digitales avanzadas. Han nacido y crecido con un *smartphone* o una *tablet* pegados al brazo; son autodidactas, creativos y sobreexplotados a la información; prefieren proyectos de aprendizaje vocacional más que la clásica educación formal; más que tener un trabajo fijo, lo que

desean es encontrar un empleo acorde a su personalidad, y tener oportunidades de crecimiento profesional y de alcanzar metas.

Fuimos a Santiago como peregrinos y volvemos como apóstoles de nuestros coetáneos, evangelizadores en nuestros ambientes. Al contemplar este océano de nuevas tecnologías, podríamos caer en el desconcierto y sentirnos un tanto perdidos en el momento de afrontar estos nuevos retos en nuestro apostolado. Ahora bien, no me cabe duda de que nuestros amigos «millennials» y «centennials» en lo profundo de su corazón y de su vida no son muy distintos a los jóvenes de todas las épocas, y tarde o temprano confesarán lo mismo que san Agustín: «Nos hiciste, Señor, para ti, y nuestro corazón está inquieto, hasta que descansa en ti». Nos tocará salir a su encuentro, anunciarles la Buena Nueva, con entusiasmo y paciencia, con generosidad y alegría, con pedagogía y amor, inspirándonos en el apóstol san Pablo, que en el siglo I de nuestra era decía: «me he hecho todo para todos, para ganar, sea como sea, a algunos» (1Cor 9,22).